

Ο λιθοξόος

Μια διδακτική ιστορία γι' αυτούς που αναζητούν την τελειότητα, ενώ κάποτε θα ανακαλύψουν ότι ο κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός. Ένα ταξίδι που τους οδηγεί στην αφετηρία. Μια εμμονή που τους κάνει μονίμως μίζερους και δύστυχους χωρίς να βρίσκουν τελικά σε τίποτε ικανοποίηση.

Κάποτε ήταν ένας λιθοξόος που δεν ήταν ικανοποιημένος από τον εαυτό του και την ζωή του.

Μια μέρα, περνώντας έξω από το σπίτι ενός πλούσιου εμπόρου, κοίταξε μέσα από την ανοιχτή πόρτα και θαύμασε τα όμορφα πράγματα και τους σημαντικούς επισκέπτες.

«Πόσο σπουδαίος να είναι αυτός ο έμπορος!» σκέφτηκε με ζήλια και ευχήθηκε να γίνει σαν αυτόν τον έμπορο.

Προς μεγάλη του έκπληξη, αμέσως μεταμορφώθηκε σε έμπορο, απολαμβάνοντας τις πολυτέλειες και την ισχυρή επιρροή, μα και την ζήλια των πιο φτωχών απ' αυτόν.

Σύντομα, ένας σημαντικός προύχοντας πέρασε από τον δρόμο, που τον μετέφεραν σε άμαξα, συνοδευόμενος από στρατιωτικούς. Όλοι, όσο πλούσιοι κι αν ήταν, υποκλίνονταν μπροστά του.

«Πόσο ισχυρός είναι αυτός ο προύχοντας!» σκέφτηκε «εύχομαι να ήμουν προύχοντας!»

Αμέσως μεταμορφώθηκε σε ισχυρό προύχοντα, που όλοι φοβούνταν αλλά και μισούσαν.

Ήρθε το καλοκαίρι και οι πολύ ζεστές μέρες, κι ο προύχοντας ένιωθε άβολα μέσα του. Κοίταξε ψηλά τον ήλιο και σκέφτηκε «πόσο ισχυρός είναι ο ήλιος! Εύχομαι να ήμουν ο ήλιος!»

Αμέσως έγινε ο ήλιος, να λάμπει πάνω από τον κόσμο, να λατρεύεται και να θαυμάζεται από τους ανθρώπους, αλλά και να καταριέται από τους αγρότες -που τους έκαιγε τα σπαρτά- και από τους εργάτες που υπέφεραν κάνοντας την εργασία τους.

Μα ξάφνου, ένα μεγάλο μαύρο σύννεφο πέρασε από μπροστά του, εμποδίζοντάς τον να λάμπει παντού πάνω στη γη.

«Πόσο ισχυρό είναι αυτό το σύννεφο!» σκέφτηκε «εύχομαι να ήμουν σύννεφο!»

Αμέσως μεταμορφώθηκε σε βαρύ, μαύρο σύννεφο, που πλημμύριζε με το νερό του τα σπαρτά και τα χωρία, κι όλοι το καταριόνταν.

Μα σύντομα, κατάλαβε ότι παρασέρνονταν από μια μεγαλύτερη δύναμη, τον άνεμο.

«Πόσο ισχυρός είναι ο άνεμος!» σκέφτηκε «εύχομαι να ήμουν ο άνεμος!»

Αμέσως έγινε ο άνεμος, να φυσάει μανιασμένα ξεριζώνοντας δέντρα και καταστρέφοντας τις σκεπές των σπιτιών, κι όλοι να τον καταριόνται.

Σύντομα όμως βρέθηκε μπροστά σε έναν θεόρατο βράχο, που δεν μετακινούνταν καθόλου, παρά την δύναμη του ανέμου.

«Πόσο ισχυρός είναι αυτός ο βράχος!» σκέφτηκε «εύχομαι να ήμουν βράχος!»

Αμέσως έγινε ένας δυνατός, τεράστιος βράχος. Ότι πιο σταθερό πάνω στην γη.

Έτσι όπως στεκότανε απολαμβάνοντας την δύναμή του, άκουσε τον ήχο μεταλλικού εργαλείου πάνω στην επιφάνειά του και ένιωσε ν' αλλάζει η μορφή του.

«Τι μπορεί να είναι πιο ισχυρό από εμένα;» απόρησε.

Κοίταξε κάτω χαμηλά, και είδε έναν λιθοξόο...